DALGA

NET GÖRÜNTÜ VEREN TV MİZAH EKİDİR

SAYI: 14
5 MAYIS 1984
Cumartesi
Para ile satılmaz

Hürriyet
İKİNCİ KANAL

TURİZMCİLERLE, TRT İŞBİRLİĞİ YAPINCA...

Gelecek yıl, Eurovision birinciliğimiz garanti...

Hayda bree, yaşayın...

BU yıl Eurovision Şarkı Yarışması'na "Halay" adlı parçayla gitmemiz üzerine harekete geçen turizmcilerimiz, TRT ile el ele vererek gelecek yıl "Halay"dan daha güçlü bir milli oyunla katılmak üzere şimdiden çalışmaya başladılar. Bu konuda bir açıklama yapan TERE-TUR (TRT ve Turizmciler İşbirliği Derneği) Başkanı Behlül Döviz, "Ata yadigârı kılıç-kalkan ekibimizle katılırsak birinciliği kazanmamız garantidir. Yurdumuza gelen turistleri rıhtım ve havaalanlarında bu ekiple karşılarken, zevkten dudaklarının uçukladığı malumdur. Özellikle kılıç sallayıcılarımız, jüriyi etkilemekte en büyük kozumuz olacaktır. Ekibimize vokallerde Hasan Mutlucan'ın eşlik etmesini de sağlayacağız. Ayrıca, ekibimiz oynarken, salonda şiş kebap, lokum ve acılı lahmacun da dağıtacağız" dedi.

Bu laflardan sonra heyecanlanarak kendini dağıtan Behlül Döviz, en yakın asabiye kliniğine kaldırıldı.

Resimde, gelecek yılın Eurovision şampiyonları, aslanlarımız görülüyor.

HATIRALAR

Heyhaat! Geçmişe bak, ne kadar şendik. Televizyon denen insanlık düşmanı felâket daha piyasada yoktu. Akşamları sinirlerimiz bozulmadan, terbiyemizi hiç bozmadan konuşur, şarkılar söyler, raksederdik. Ama şimdi öyle mi? Ahh, ahh... Geçti o günler...

MAVİ ve GRİ

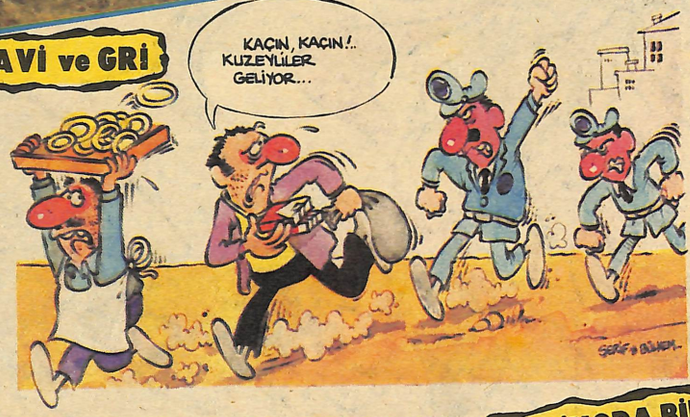

GAZİNODA BİR TELEVİZYONCU

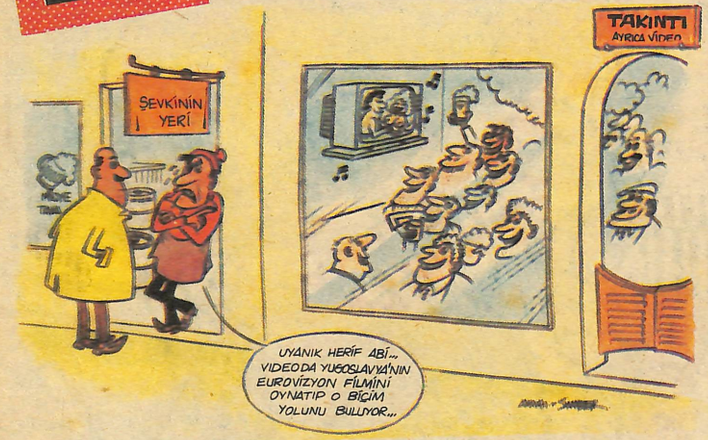

HAFTANIN ŞİİRİ

ŞAHİN TEPELİ MANİTAM

Şardone üzümü gibi gözlerin vardı
Öpmeye doyamazdım bordo dudaklarını
Hatırlıyor musun, Emma
Hani bir pazar, bağda
Yakın plan çalışırken
Sen ve ben cıscıbıl
Göremedik Encila'nın erketeye yattığını
Bilemedik Cloberti'nin
Bizi kodese nasıl attığını.

Bağ işçisi Yakop

EKRAN BEY

CİHAN DEMİRCİ

DALGA OBJEKTİFİNDEN

AVRUPA GÜREŞ ŞAMPİYONASI...

Haftanın şakası

"Televizyonunuzu kapatmayı unutmayınız" yazısının, kapanış saatine konması, TRT'nin en büyük gafıdır. Bu yazı açılışta yayınlanırsa, televizyon sorununun çözülebileceği kanısındayım.

Mehmet Arıkan
Bursa

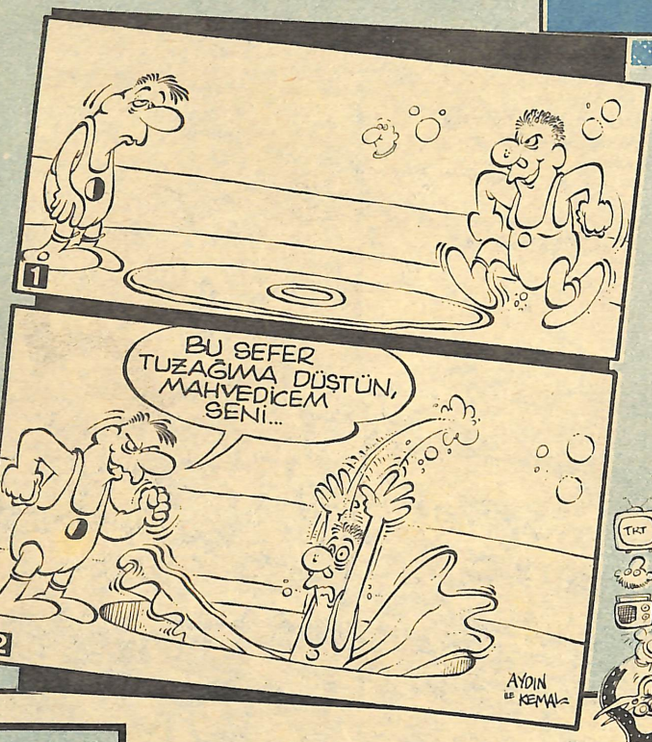

AVRUPA GÜREŞ ŞAMPİYONASI BİTTİ

Dört güreşçi ile katıldığımız müsabakalarda ekibimiz onbeş numaralı minderde güreşti. Erkek güreşçilerimiz rakiplerini zorlarken, iki hanım güreşçimiz vokal kondisyonlarındaki zayıflık yüzünden kötü puan topladılar. TV izleyicileri tuş olurken, pek çok güreşsever de kafayı çekip berduş oldu. Hakemler taraf tutmaya, bizimkiler de form tutmamaya devam ederse, Örovizyon güreşlerini kazanmamız zor olacağa benzer...

BİR BAŞKADIR TELEVİZYON SİNEMASI

Pazar sineması yine berbattı

Kocam olacak herifle birbirimize girdik. Filmdeki kadına ağzının suyu akarak bakarsa, ben de televizyonu kapatırım tabii. O da kızıp terliği kafama fırlatır. Aşağı kalacak değilim ya, vazoyu kaptığım gibi, yallah kafasına... Zırr kapı... Misafir gelmeseydi görürdü gününü. Bi dahaki Pazar Sineması'nda rövanşı alıcam işallah...

DALGAYA BAK...

Sevgili Dalgacılar,

Bu hafta televizyonda Eurovision heyecanı var (örovizyon diye okunur. Okumasını biliyoruz çok şükür, bir de kazanmasını bilsek...)

Geçmiş yıllara bakınca fazla iyimser olamıyor insan... Ama yine de heyecanla oturacağız ekranlarımızın başına ve sayı levhasına puanlar yazılırken, "ya bize de bol puan çıkarsa" diye umutlanacağız.

İyi bir derece alamazsak, günlerce bu konu konuşulacak tüm ülkede... Yine de biz kârlı çıkacağız. Öyle ya, geçim derdi, asgari ücret, zam vesaire gibi sorunları bir süre de olsa unutacağız...

Hem Eurovision'da alacağımız puanlara, hem de televizyon programlarının kalitesine zam getiren günlere kavuşmak dileğiyle...

TV seyircisi diyor ki:

Konularla Türk Şiiri'ndeki şair, itirazım var programa dair...

AKŞAMIN siyah gölgesi ekranlara vururken, kim çıkardı bu Müşfik'i Necdet bey dururken... Böyle şiir okunur mu, en değerli bir üstadın yerine kimsenin tanımadığı bir insan yayına sokulur mu?.. Titreyen antenlerin hıçranını anlatmak kabil olsaydı ummana dökerdik derdimizi. Şiir ama o şiirler de öyle okunmaz. Necdet bey dururken çiçeği burnunda bir tiyatrocuya şiir okutmak ayıptır, hüsran ile dökülmüş sonbahar akşamları ne büyük kayıptır. Rüştü, Arsen, Müşfik gibi acemilerin işine son verilsin, Necdet beyin ağzından dökülen inciler ekrana serilsin... Hoorrrk, hüngür...

İNSANLAR ve PROGRAMLAR

TELE-TAŞLAMA

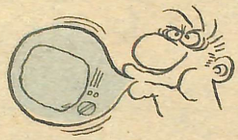

TRT'ye TAŞLAR (II)

Sanma ki, vatandaşa
Hizmettir TRT'miz.
Devlet içinde başka
Devlettir TRT'miz.

Yanılıp da seyreden
Tenkide başlar hemen.
Ağızlarda çiğnenen
Çiklettir TRT'miz.

Sırtı dönük sanata
Sanat yapar sureta!
Baştan başa safsata,
Gaflettir TRT'miz.

Ekrani ne yazsa az
Bir ipte binbir cambaz!
Ne söylense aldırmaz
Hayrettir TRT'miz.

İNSANLIK İÇİN

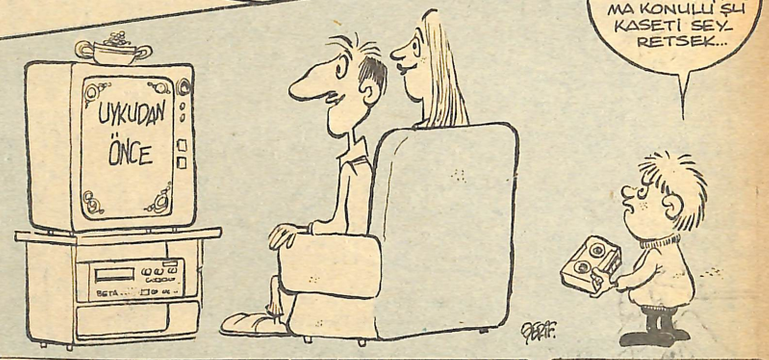

ODANAA SERDİM HALİİ...

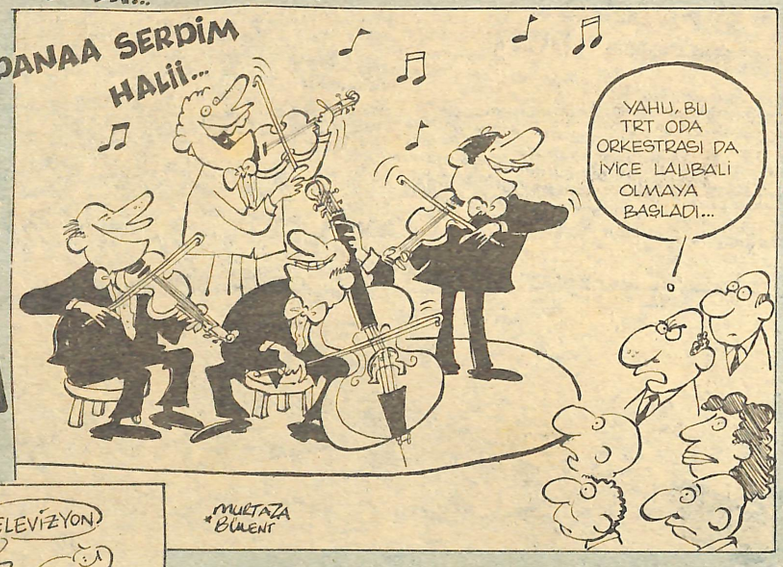

Haftanın Sohbeti

Haldun Dormen'in hazırlayıp sunduğu bu haftaki Haftanın Sohbeti programının konukları Suna Pekuysal ve Hulusi Kentmen. Programın konukları Hulusi Kentmen ve Suna Pekuysal eğer Haldun Dormen'den fırsat bulurlarsa sanat yaşamlarını anlatmaya çalışacaklar.

Hatırlayacaksınız ewelki haftalarda Yıldız Kenter, Neşe Erberk, Şener Şen yaşamlarını anlatmaya çalışmışlar, fakat Haldun Dormen'in laf hücumları karşısında başarılı olamamışlardı. Hulusi Bey ve Suna Hanım'a bu amansız maçta başarılar dileriz.

Ünlü Çocuk Klasikleri

Çocuklara yönelik bu yapımda bu hafta "Kırmızı Başlıklı Zam" isimli çocuk klasiğini çizgi film olarak izleyeceğiz. Aslında büyüklerin yakından izlemesi gereken bir film. Ama çocukların şimdiden izlemesi oldukça yararlı olur. Çünkü onlar da ileride anne baba olup ortadirek topluluğunu oluşturduklarında kırmızı bir başlık içinde gelen zamma karşı yabancılık çekmezler. Bu klasiğin daha uzun yıllar klasik kalacağı garanti...

BİR KELİME BİR İŞLEM

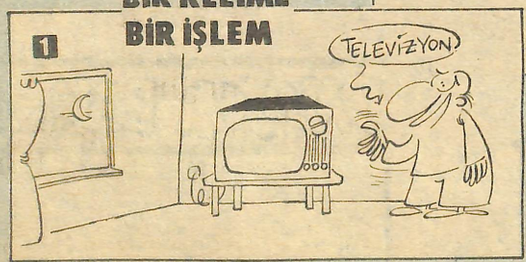

Fıkravizyon'a gelen fıkralar

NEYMİŞ?...

İki çocuk konuşuyorlardı. Birisi:

- "Sen babanın televizyonda denetimci yardımcısı olduğunu söylemiştin. Halbuki temizlik işlerine bakıyormuş."

- "Yalan söylemedim ki... Denetimin kesip attığı filmleri süpürerek onlara yardımcı oluyor!.."

Erol KARA ISTANBUL

SİGORTA

Adam telaşla sigorta şirketine girerek:

- "Hayat sigortası yaptırmak istiyorum," demiş. Sigortacı sormuş:

- "Kalbim rahatsız, ama idare ediyorum..."

- "Peki, televizyon izler misiniz?"

Adam şaşırmış:

- "İzlerim tabii... Niye sordunuz?"

Sigortacı gülmüş:

- "Sizi sigorta edemeyiz... Bugüne kadar televizyon izleyip de sağ kalabilen kalp hastası görmedik hiç..."

Ömer ÜNLÜ ISPARTA

SPİKER...

- "Anne!.. Öğretmenim büyüyünce televizyon spikeri olmanı söyledi."

- "Yaa, öyle mi canım. O

- "Hayır anneciğim, zayıf aldım da!.."

Ülkü ERZURUMLUOĞLU ANKARA

KİM ÖĞRETTİ?

- "Babacığım, siz evlendiğiniz zaman televizyon var mıydı?"

- "Hayır yavrum. O zamanlar ülkemizde henüz televizyon yayını yoktu."

- "O zaman annemi nasıl öpeceğini kimden öğrendin?.."

Ahmet C. CERİT İSTANBUL

UZAKTAN KUMANDA

Çocuk babası ile sohbet ederken konu televizyona gelir.

- "Baba, yeni çıkan televizyonlar neden uzaktan kumandalı?"

Babası biraz düşündükten sonra:

- "Artık televizyon çok tehlikeli olmaya başladı da ondan. Yanına gidince ısırıyor."

M. Selçuk DAYI

Elimizde olmayan nedenler...

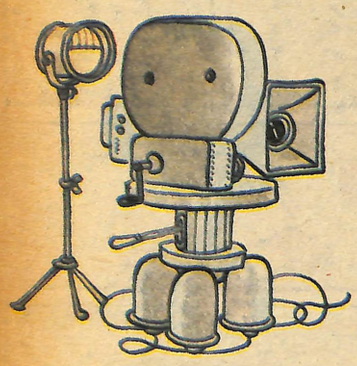

COĞRAFİ NEDEN KAMERAMANIN ANKARA'DA KAMERANIN İSTANBUL'DA, ÇEKİMİN İZMİR'DE OLMASI HALİDİR...

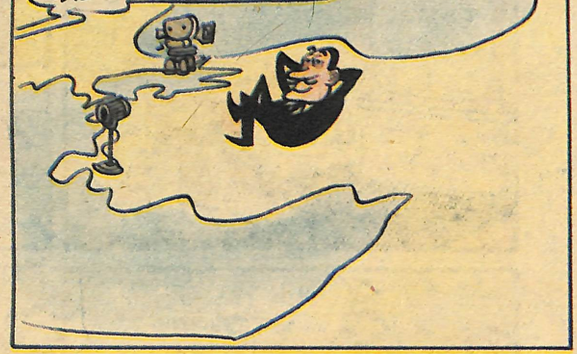

PSİKOLOJİK NEDEN KAMERAMANA GELEN ÇAYI YÖNETMENİN İÇMESİ YÜZÜNDEN ÇIKAN TARTIŞMA SONUNDA RESİM SEÇİCİ İLE MONTAJCI BOZUŞMUŞLAR, ÇEKİM ERTELENMİŞ, AMA ŞUBE MÜDÜR SEKRETERİ İLE PROGRAM MÜDÜR YARDIMCISI DARGIN OLDUĞUN DAN GEREKLİ DEĞİŞİKLİK YAPILAMAMIŞTIR...

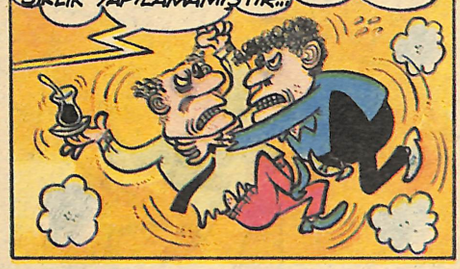

TARİHİ NEDEN 1970 YILININ ŞUBAT AYINDA KARLI BİR GÜNDE ÖNERİLMİŞ, AYNI YILIN SICAK BİR AĞUSTOS GÜNÜ GERİ ÇEVRİLMİŞ, 1972 NİSANINDA YENİDEN ÖNERİLMİŞ VE KABUL EDİLMİŞ. ÜÇ BUÇUK YIL SONRA ÇEKİMİNE BAŞLANMIŞ, BİR YIL SONRA ÇEKİM YARIDA KALMIŞ, 1977 YILINDA TAMAMLANMIŞ, FAKAT SONUNDA DENETİME TAKILMIŞTIR...

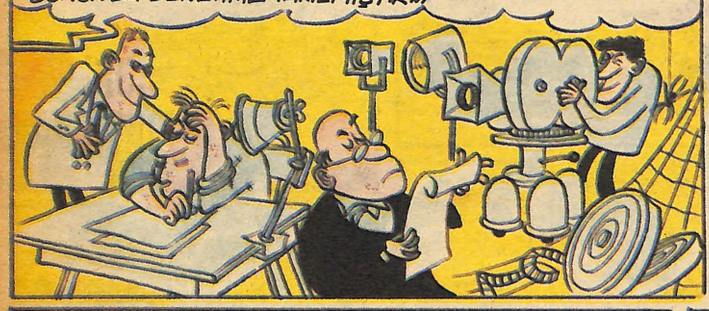

TEKNİK NEDEN 2 NUMARALI KAMERADAKİ KISA DEVREYİ ONARMAK İSTEYEN TEKNİSYENİ ELEKTRİK ÇARPMIŞ, TEKNİSYENİN KANAYAN ALNINA YAPIŞTIRMAK İÇİN YARA BANDI BULUNAMAMIŞ, DERHAL YARA BANDI ALINMASI HUSUSUNDA DAİRE BAŞKANLIĞINA YAZILAN DİLEKÇENİN CEVAPSIZ KALMASI ÜZERİNE TEKNİSYEN EN YAKIN ECZANEYE GİTTİĞİ İÇİN 2 NUMARALI KAMERA DEVRE DIŞI KALMIŞSA...

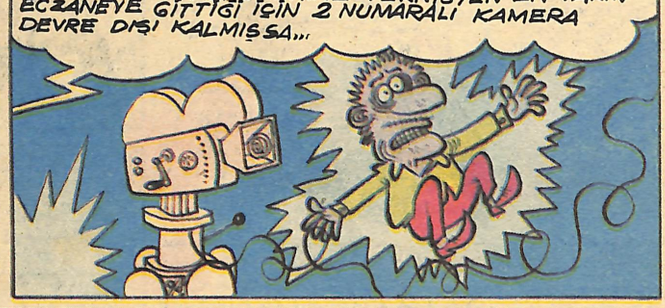

BÖLGESEL NEDEN "HAKKARİ'DE BİR YAZ GÜNÜ" BELGESEL ÇEKİMİ İÇİN KIŞIN ORTASINDA HAREKET EDİP YOLDA KALMAKTIR...

AİLEVİ NEDEN YAPIMCININ VE YÖNETMENİN ÇOCUKLARI STÜDYODAKİ ÇOCUK PROGRAMINA KONUK OLARAK KATILIRLAR, YÖNETMENİN UYANIK DAVRANARAK KENDİ ÇOCUĞUNU KAMERANIN TAM KARŞISINA OTURTMASI ÜZERİNE YAPIMCI DURUMA İTİRAZ EDERSE DE SONUÇ ALAMAZ VE PROGRAM METNİNİ ALARAK YILLIK İZNE ÇIKAR...

İKTİSADİ NEDEN SESLENDİRME ÜCRETLERİNİN ARTTIRILMAMASI ÜZERİNE DUBLAJCILAR GELMEMİŞ, ŞURDAN BURDAN BULUNAN ELEMANLARA SESLENDİRME YAPTIRILINCA ANLAŞMAZLIK ÇIKMIŞ, SESLENDİRME YÖNETMENİ DE "BU PARAYA BU KAHIR ÇEKİLMEZ AGA" DEYİP BİR BAKKAL DÜKKANI AÇMIŞTIR...

AHLAKİ NEDEN "BİR SOLİST" PROGRAMINDA ŞARKICI HANIMIN SAĞ BACAĞI YERİNE SOL BACAĞININ ÇIPLAK OLMASI GENEL AHLAKA AYKIRI BULUNMUŞ, İLGİLİLER O AKŞAM HABERLERDE YAYINLANACAK OLAN MAYO DEFİLESİ ÇEKİMİNE GİTTİKLERİ İÇİN BİR KARAR VERİLEMEMİŞ, ÇEKİM İPTAL EDİLEREK YERİNE RAFAELLA CARRA ŞOV'U GÖSTERİLMİŞTİR...

SAYIN OKUYUCULAR ELİMİZDE OLMAYAN NEDENLERDEN ÖTÜRÜ SİZE GERÇEKLERİ ÇİZDİK ÖZÜR DİLERİZ...

Reklamlar

iki renkli diş macunu

BİR ADET REKLAM...

BİR, İKİ, ÜÜÜÇ,

Döört, beeş, altıı, yediii, sekiiiz, dokuuuz.. Tam dokuz kat tat. En üst katta Mehtap, altında Suzan, altında Anita... Dokuz katta dokuz tane manita... Keyfim kıyak, iyi miii...

Zahir Zampara Sormagir Sokak-Cihangir

UÇTU UÇTU, BİR ÖĞRENCİ DAHA UÇTU..

HAZIRLAYAN ÖĞRENCİLER: AYDIN İLE KEMAL

SAHİBİ:
Peyami Pembe
YAZI İŞ.MD.:
Kâmil Pespembe
HAYAL MD.:
Gülpembe
YAYIN AMACI:
Apaçık pembe

İKİNCİ KANAL

TV NİYET KUPONU

BİRİKTİR, SABRET NİYETİNİ BOZMA...

İşte, yepyeni bir belgesel:

Keten Helvası, Düdük Şekeri, Semizotu Üreticileri ve Maydanoz Ekicilerinden sonra, sırada yeni bir dizi var:

Cırcır otu ekenlerin hayatı ekrana geliyor...

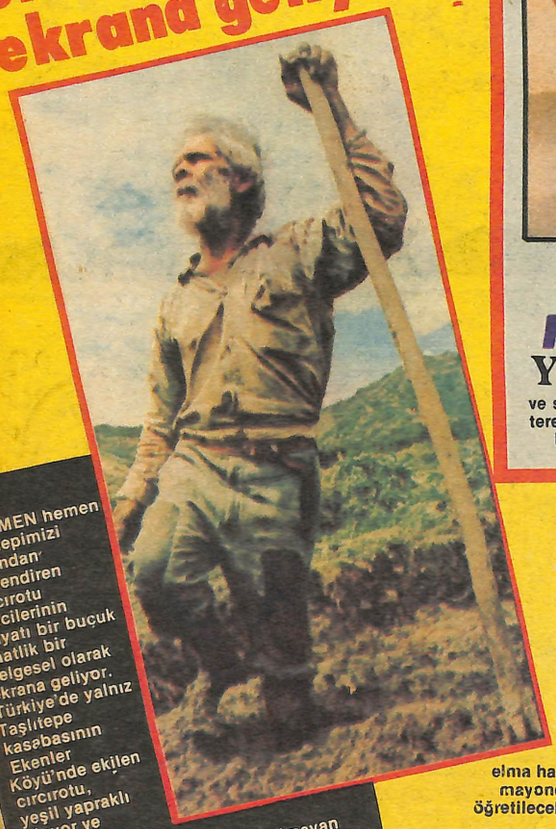

HEMEN hemen hepimizi yakından ilgilendiren cırcırotu ekicilerinin hayatı bir buçuk saatlik bir belgesel olarak ekrana geliyor. Türkiye'de yalnız Taşlıtepe kasabasının Ekenler Köyü'nde ekilen cırcırotu, yeşil yapraklı oluyor ve kesinlikle yenmiyor... Hayvan yemi olarak da kullanılmayan cırcırotu, aslında bir halta yaramıyor... Bunu eken de köyün delisi... Resimde bu çok yararlı belgeselden bir sahne görüyorsunuz. Vay be...

BRAVO! YUGOSLAV ŞARKISINDAN ÖRNEK ALDIK!...

TV'de açık saçık programlar perdelenecek!...

YUGOSLAVYA'nın Eurovision'a katılan şarkısının tanıtma bölümünü perdeleyen ve sevişme sahnesi yerine başka birşey gösteren TRT, yeni kararlar almıştır.

Buna göre, açık saçık görüntülere ekranda yer verilmeyecektir. Resimde bu karar alındıktan sonra Popo marka çocuk pudrasının denetimden geçmiş halini görüyorsunuz. (Sansür yazılı bezi tutan, denetimden Ayten Hanım'ın eli oluyor. Kutlarız...)

İthalat dalgası iyi tuttu...

YABANCI YİYECEKLER TANITILACAK!

Seyirciye mantarlı fileminyon, kaz ciğerli elma haşlamalı jentivertif dolması, karides salatası ve mayonez karışık ekstra momüjüfüf de ia vij pişirmesi öğretilecek... İlgililer ayrıca, konyakla alevlendirilmiş ve Mozambik usulü rosto-naturel yapmasını da öğreteceklerini bildirdiler.

Resimde, seyirciye çok bi faydası olan programın çekiminden bir sahne görülüyor... (Yetkililer, şu andaki ücretlerle işçi ve memurun ne yiyeceği hakkında bir program yapmayı da düşündüklerini, ama yayınlarlarsa kendileri ne yiyeceklerini bilemediklerini söylemişlerdir.)

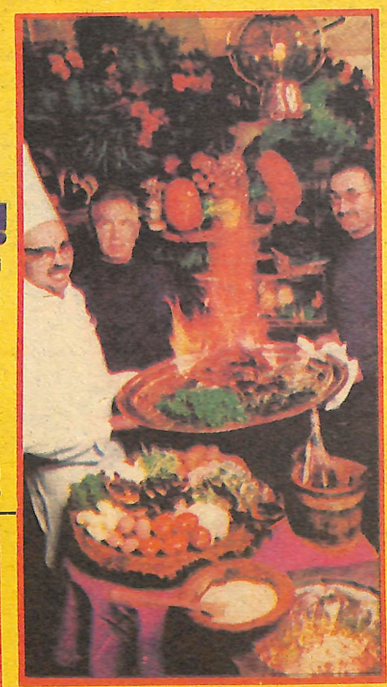

TRT televizyonuna hayran kaldılar

YURDUMUZU ziyaret etmekte olan Kuzey Afrika'nın Bogomogo ülkesinin Higa-Ugo kabilesinden bir aile, televizyon programlarına hayran kaldıklarını bildirmişlerdir.

Aile reisi ve aynı zamanda kabile reisi olan Çugo isimli zat, muhabirimize şunları söylemiştir: "Biz hayatımızda ilk defa televizyon görmek... Ve çok sevmek... Bunu yapanları biz kutluyoruz... Kabilemize dönünce ne kadar şahane programlar yaptığınızı anlatacağız... Buralarda insan eti pişiren lokanta yok mu? Ugu-Uguu..."

Resimde bizim televizyona hayran kalan yamyam ailesi görülüyor...

Dul bayanlar TV'yi daha çok seviyor...

● İstanbul'da yapılan bir ankete göre, kadınların dul olanları televizyon programlarına bayılıyorlar...

KADINLAR arasında yapılan bir anket dün öğleden sonra üç sıralarında sonuçlanmış ve dul hanımların ekrandaki programlardan çok memnun oldukları anlaşılmıştır.

"Ayol, TRT sayesinde gecelerimiz şenleniyor" diyen dul bayanlardan Fehime Üzümlükek, şunları söylemiştir: "Bakıyoruz televizyonda hep aynı uyduruk programlar, hemen kapatıp misafirliğe gidiyoruz... TV'yi açmadığımız için ordan burdan konuşup, dedikodu yapıp, gece yarılarına kadar gülüşüyoruz. Oooh canımız sağolsun..."

Resimde gece oturmasında hem çay kaynatan hem de iyice kaynatan dul hanımları görüyorsunuz. (Fehime Hanım ortadaki oluyor.)

FOTO: Bekâr

Mikrofon

Halit KIVANÇ

Dertsiz insan... Dertsiz ekran...

GEÇENLERDE bir arkadaş toplulu-ğunda oturduk, televizyon konuştuk. Kalktık, televizyon konuştuk. Daha doğrusu **"konuştuk"** deyişim söz gelimi... Aslında onlar konuştu, ben dinledim. Çünkü aşağı tükürsem sakaldı, yukarı tükürsem bıyık... Eeee eleştirdikleri o ekranda biz de görünüyorduk. Eleştirdikleri o programların kiminde biz de görev alıyorduk. Eleştirdikleri o reklamların kiminde biz de boy gösteriyorduk. Eleştirdikleri o yayınların kiminde bizim de sesimiz duyuluyordu. O halde yapılacak şey, susmaktı. Çünkü ne söylesem boştu. Hemen hepsi de peşin hükümlüydü. Bir kez **"Kötü"** dediler mi, bir daha beğendirmeniz olanaksızdı. Başlarda denemedim değil... Hafif tertip savunmaya geçtim. Eeee bizim Milli Takımdan birşeyler öğrenmiştik. Nasıl ki onlar da kendi toprağımızda işe savunmayla dalıyordu. Öyle yaptım ben de... Fakat ikna olmadılar. Dakikalar ve tartışmalar ilerledikçe, baktım ki... Ben onları ikna edecek yerde, onlar beni inandıracaklar neredeyse... Onun için de susmaktan başka çare göremedim.

Ben nasıl mı susarım? Valla yakın tanıyanlar bilir de... Uzaktakiler inanmaz belki... Ben evde olsun, matbaada olsun, yazı yazmak için daktilo başına oturdum muydu, çenemi bir mühürlerim. Akşam olur, gece olur, ancak yazım ya da yazılarım bitince açılır tekrar o mühür.. Ve konuşmaya başlarım. Sonra bir de tatsız, keyif kaçıran insanlarla beraberseni... Tabii isteğimle olmaz bu. Zoraki bir beraberlik Hah işte bir de o zaman susarım. İçimden gelmez konuşmak... Fakat televizyonu eleştiren dostların toplantısında çaresizlikten susmuştum.. Çünkü dertliydiler ve onları dinledikçe dertlerine hak vermekten de kendimi alamıyordum. Ne var ki gerçekleri tüm çıplaklığıyla bilmedikleri için bu kadar dertliydiler. Sustum, sustum, sustum. Sonunda tam deyimiyle patladım:

"Bana bakın" dedim, **"Dünyada dertsiz insan olmadığı gibi, dertsiz ekran da yok. Gidin, araştırın, sorun, soruşturun. Görecek ve öğreneceksiniz ki, bizim hayran olduğumuz birçok yabancı televizyon istasyonlarının yayını da onların seyircilerini dertli ediyor. Oooo nasıl da eleştiriyorlar! Yerden yere vuruyorlar. Son örnek... Geçende ülkemize Alman futbolunun büyük ismi, "İmparator" diye tanınan Beckenbauer geldi ya... Onunla eski dost olduğumuz için birkaç kez birlikte olduk bu gelişinde de... Bir ara sohbetimiz televizyon konusuna geldi. Fazla TV seyretmediğini, daha doğrusu ekran karşısına geçmek için pek vakit bulamadığını söyledi. Ancak seyretmeyişinin bir nedeni olarak da, Alman televizyonlarının yetersizliğini, tatsızlığını öne sürdü. Bizim pek beğendiğimiz, video kasetleriyle erişebildiğimiz eğlence programlarını perişan bulduğunu söyledi. Konuşmaların çokluğundan, açık oturumların sıkıcılığından, yayınların kalitesizliğinden yakındı. Ve en önemlisi, ne dedi, biliyor musunuz:** 'Bizim televizyon topu topu üç kanal zaten... Üç kanalda ne verebilir ki!' **demez mi?... Görüyorsunuz, bizler ikinci kanal yok diye bağırıyoruz. Eloğlu üçüncü kanalı bile yeterli bulmuyor. Böyledir bu . Dünyada dertsiz insan da yoktur, dertsiz ekran da..."**

"Sahi dertsiz insan hiç mi yok?" dersenez... **"Var"** derim ve hemen anlatmaya başlarım:

Bir tarihte bir ülkede hükümdar hastalanmış. Can sıkıntısı hastalığına yakalanmış. Yemez içmez olmuş hükümdar. Yataklara düşmüş. Ülkenin tüm hekimleri, sihirbazları, üfürükçüleri, falcıları, büyücüleri toplanmış, günlerce, haftalarca, aylarca çaba harcamışlar. Nafile!... Bu arada yüz yaşındabir ihtiyar çıkagelmiş. **"Ülkenin dertsiz bir insanını bulun. Hiç derdi olmayan bu kişiyi... Onun gömleğini alıp getirin, hükümdara giydirin. Hemen iyileşir"** demiş. Dört yana çağrıcılar, bağrıcılar çıkmış, **"dertsiz bir insan"** aramaya başlamışlar. Ne var ki aradan yine günler, aylar, geçtiği halde **"dertsiz"** bir tek kişi bulamamışlar. Artık tüm ümitlerini yitirmiş, dönerken... Bir dağ eteğinde koyunları otlatan bir çobana rastlamışlar. Sormuşlar **"Ne derdin var?"** diye... Çoban hiçbir derdi olmadığını söyleyince, sevinçle **"Ver bakalım gömleğini"** demişler.Çoban şaşırmış, çıplak vücudunu göstermiş: **"Ne gömleği? Hangi gömlek? Gördüğünüz gibi çıplak gezerim ben... Benim bir tane bile gömleğim yoktur ki..."**

Yaaaa böyle işte, ya dertsiz başınız olacak, ama sırtınız çıplak gezeceksiniz. Ya da gömlek giyip ekran karşısında dertleneceksiniz.

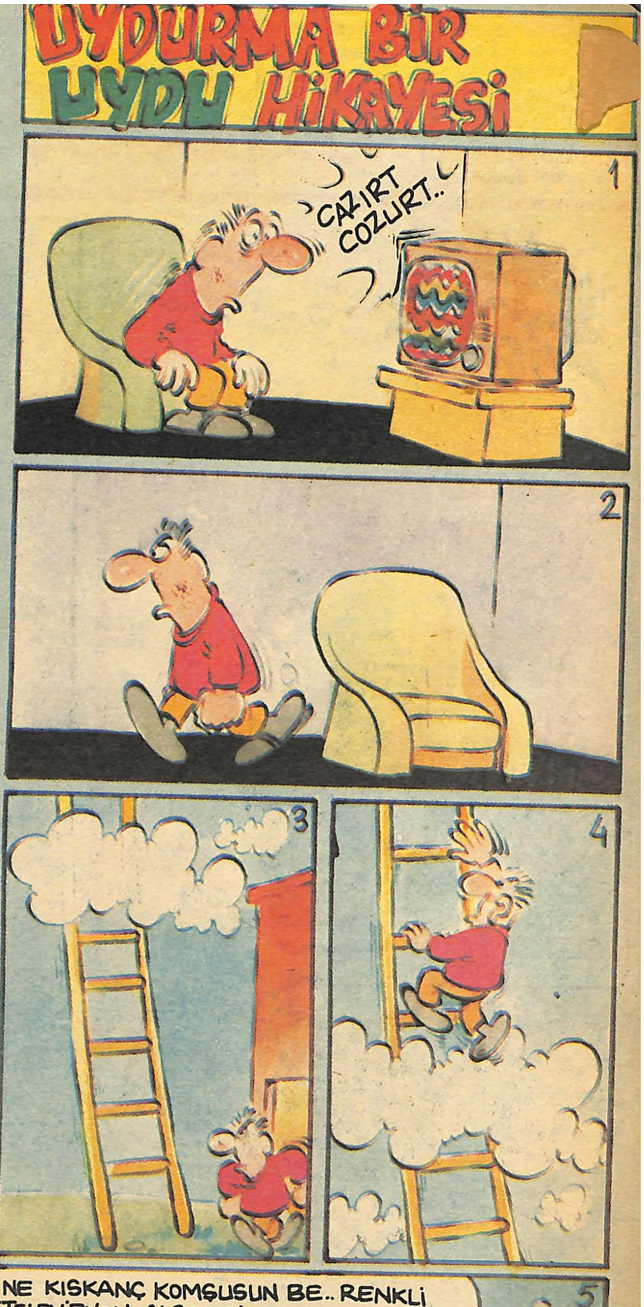

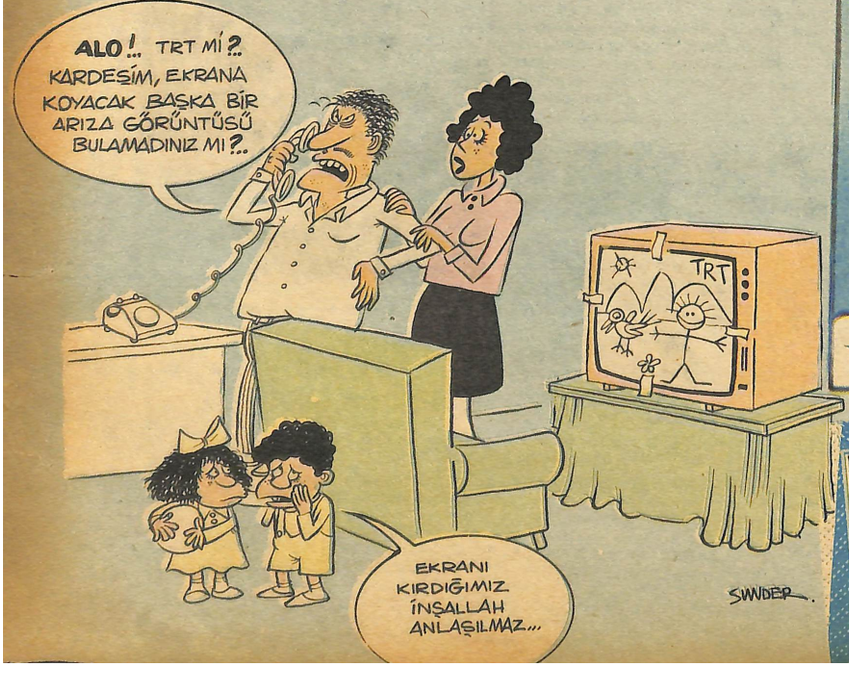

FASIL

Feridun Darbaz yönetimindeki İstanbul Radyosu sanatçıları şu eserleri seslendiriyor:

-Bir haber ver ey saba, maaşa zam var mı baba?

-Bir teselli beklerim gönlümdeki bin yaraya bir simit alınmıyor 15 liraya.

-Zehrolsa bile nuş edelim camı şarabın, yıllardır sürer savaşı şu arabın.

-Fahrettin Çimenli'den yaylı tamburla Taksim. Oradan Aksaray, Bakırköy...

-Ey çeşmi ahu mehlike cürmün nedir? Yoksa sen de mi ortadireksin?..

Müjdat Gezen ...hay ekranına... Tele-Perran

TİPLER: Malumat sahipleri...

ÖNCELİKLE şunu söyleyeyim ki, bu tiplerden topluma hiçbir zarar gelmez.

"Angola'nın zenci halkına ne denir bilin bakalım?"

"....."

"Bilemediniz ha, söyleyeyim: Songo'lar."

"Sağ ol Ahmet."

Şimdi bu malumat belki de insana yaşamı boyunca hiç gerekmeyecektir. Ama (Malumat Sahipleri) dediğimiz tipler bunları bilirler. Hatta eskiden Mississippi ile Tombigbee nehirleri arasında yaşayan Kuzey Amerika kızılderili halkına **"Şoktav"** denildiğini debilerler. Zencefil'in Birçenekliler sınıfından bir bitki olduğu ve ana yurdunun Hindistan ve Malezya olarak bilindiği malumatları arasındadır. Ve bütün bunlar insana tüm yaşamı boyunca hiç lazım olmayabilecektir. Gene de malumat sahipleri için bunun önemi yoktur. Onlar bu gibi bilgileri bilmek zorunda olduklarına inanmışlardır bir kere. Kimi de benim gibi yaparak açar bir ansiklopediyi, gelişigüzel birkaç sayfasını çevirir ve bulduğu böyle acaip sözcükleri anlamlarıyla birlikte yazar ve de kendisine malumat sahibi gözüyle bakılmasını ister. Bunlar genellikle söyleşiler sırasında kendilerini ele verirler. Çünkü yalnız ansiklopedik bilgileri olduğu ve önemli konularda derinliğine bir dünya görüşleri olmadığı hemencecik anlaşılıverir.

Şimdi size yüzde yüz doğru bilgiler aktaracağım ve beni malumat sahibi saymanızı sağlayacağım. Ama önümde kocaman ansiklopedik bir sözlük duruyor. Açıp açıp yazacağım içinden. Oysa o konunun derinliği hakkında benim en ufak bir bilgim yok. Yani ben:

(Stilometre)'nin sütunları ölçmekte kullanılan âlet olduğunu biliyorum. Ama bunundışında ne stilometre gördüm, ne de bu konuda daha geniş bir bilgiye sahibim.

(Zolota)'nın bir Osmanlı parası olduğunu ve Polonyalıların Zloti denen paralarından esinlenerek yaptıkları 30 para değerindeki para olduğunu biliyorum. Artık siz de biliyorsunuz.

(Talyasan) diye de sarığın ucundan sarkık bırakılan kısma deniliyor... Hayatın içinde bu gibi malumatlardan bile yararlananlar da vardır kuşkusuz. Genelde ister yararlanılsın, ister hiçbir yararı olmasın bu bilgilerin, bilinen odur ki, hiçbir zararı da yoktur.

Bu malumat sahibi kişilerden biri, ünlü bir oyuncu idi. Bir gün Anadolu turnelerinin birinde, ismini şimdi anımsayamayacağım bir dağın eteklerinden geçiyorlar otobüsleriyle. Dağın tepesi bembeyaz. Eh bu olsa olsa kardır. Ama mevsim de temmuz. Otobüstekilerin kimi kar diyor, kimi tuz diyor. Ama işin aslını bizim malumat sahibi oyuncu söyliyiveriyor:

"Onlar kuş pisliğidir, buradan kar gibi görünüyor."

İnanmıyorlar. İş iddiaya biniyor. Sürüyorlar otobüsü çıkabildiği kadar tepeye. Bakıyorlar bizimkinin dediği doğru, o beyazlık kuş pisliği. Yıllar önce malumat sahibi olduğu bir konu işte yıllar sonra işine yarıyor insanın. **"İşine yarayıp da ne oluyor yani"** diyeceksiniz. Neticede kuş boku olduğunu bilmiş dağın tepesindeki beyazlığın.

Gene de bunun bize bir zararı yok yahu. Bir de malumatını olur olmaz kullanıp adamın canını sıkanlar yok mudur?

"Başım ağrıyor" dersiniz.

Biri:

"Al bi aspirin geçer" der.

Bizimki ise fırsatı yakalamıştır ve malumatını satmanın tam sırasıdır:

"Önce başın neden ağrıdığını saptamak gerekir. Sinüslerin ne durumda?.. Geceden içki aldın mı?.. Her zaman mı oluyor yoksa yağışlı havalarda mı?.. Stresli misindir?.."

Şimdi **"Al aspirini geçsin"** diyene mi, yoksa bizimkine mi itibar edeceksin?..

Malumat sahipleri daima, hiçbir şey bilmediği halde bilir gibi görünmek için ansiklopedi karıştıranlardan ve bunu bilgi gibi pazarlamaya çalışanlardan iyidir. Yeter ki, malumat sahibi olduklarını olur olmaz vurgulamasınlar...

Tebessüm üzerine...

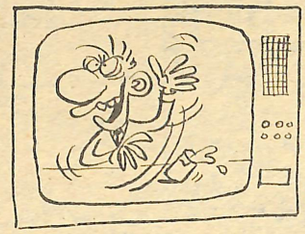

EVLENMEMDEN bir ay sonraydı. Bütün eniştelerim, yengelerim, halalarım bizdeler. Evlendikten sonra evimize ilk gelişleri. Hepsi de son derece ağır ve ciddi insanlar. Hava da nasıl soğuk anlatamam. Kendi ellerimle pişirdiğim, içine de bir kaşık tomurcuk attığım çayları içiyoruz. Bu arada da televizyonda bir açık oturum programı var. Pek az konuşuyoruz, çok susuyoruz ve birbirimizi süzüyoruz. Ben bir yandan gözümü dikmiş televizyona bakıyorum. O ana kadar keklerin yamyassı, çöreklerin yanık oluşundan başka bir falso vermemişim. Ben böyle bön bön televizyona bakarken birden dikkatimi çekti. Konuşmacılardan biri de o kadar haraketle konuşuyor, o kadar ellerini sallıyordu ki, önündeki su dolu bardak döküldü dökülecek. Bardak en ufak bir el haretinde dengesini kaybediyor. şöyle bir sallanıyor. Ben kendimi kaybetmişim. Sanki duyarmış gibi konuşmacıya **"Aman sağ yap, biraz da sol. Tamam. Aman aman geri çek, ay ay gidiyor. Ohh kurtuldu"** deyip duruyorum. Ama tehlike geçmiş değil. Adamın eli bardağa neredeyse girecek. Demeye kalmadı, beni bir gülme krizi tuttu mu? Ama ne gülme. Çatlıyacam. Kendimi tutamıyorum. Sinir tuttu bir kere, geriye dönüş yok. Öyle bir gülüyorum ki **"gıt gıt"** diye sesler çıkıyor. Ah, benim huyum bu. Derken evde bir panik. Herkes ne olduğunu merak ediyor tabii. Ben yerlere yatmış gülüyorum, eşim beni yerden kaldırmaya çalışıyor. Bütün gücümü toplayıp **"Adamın eli... ha ha hayyy"** diyebildim. Gerisi yok. Ah çenem tutulsaydı da, saçlarım dökülseydi de, tırnaklarım kırılsaydı da söylemeseydim. Meğerse bu arada da eniştemin eli bizim kalorifer dilimlerinin arasına sıkışmış. Zaten elleri pek büyüktü. Adamcağız üşümüş, ellerini ısıtmak için kalorifer dilimlerinin arasına sokmuş. Bir daha da çıkaramamış. Ben de, bir saattir camın önünde ne yapıyor diyordum. Ellerini kurtarmaya çalışıyormuş. Herkes de ona gülüyorum sanmaz mı? İçine düştüğüm durumu düşünün. Ama zaten eniştemi o halde görünce daha da beter gülmeye başladım. İyice kendimden geçtim. Kendime geldiğimde eniştemin elini kurtarıp gitmişlerdi. Bana çok kırılmışlar, ayıplamışlar. Haklılar tabii. Nasıl üzüldüğümü anlatamam. Allah'tan, eşim çok anlayışlıdır. Araya girdi. Benim özür dilemelerim ve onun ikna kabiliyeti ile iş tatlıya bağlandı. Hey gidi televizyon... İnsanın başına ne işler açıyor.

Hepinize mutluluk ve gülücüklerle dolu güzel günler dilerim, canım okuyucularım. Hoşçakalın...

Perran Kutman

UNUTULMUŞ BİR SANATÇININ HER NASILSA TV'YE ÇIKARILIŞININ RESİMLİ HİKÂYESİ

YAŞAYAN GEZEGEN

ATLANTİS'TEN GELEN ADAM

Diziler ve Kadınlar

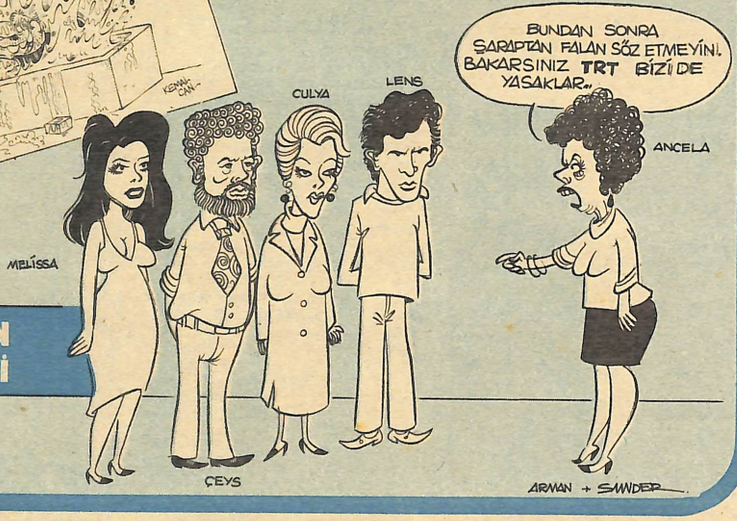

ŞAHİN TEPESİ

Televizyon Yokken

SADIK ŞENDİL

Eski çocuk- Yeni çocuk

23 nisan geldi, geçti. Hem de ne güzel geçti. Ve o kadar eleştirdiğimiz televizyon, Allah râzı olsun, bu mutlu olayı bize ne kadar güzel seyrettirdi.

Evimizde, rahat köşemizde, ağzımız zevkten kulaklarımıza vararak pek tatlı şeyler gördük.

Gel de Allah'ın bir Atatürk yaratıp, onu da milletimize lütfetmiş olmasına şükretme...

Çocukla büyük arasında ne fark vardır?

Aslında hiç...

Çocuklar ilerde büyüyeceklerdir, büyükler de vaktiyle çocuktular...

Ama, ama durum o kadar basit midir acaba?

Çocukluğu ve çocukları hepimiz seviyoruz. Bunun sebebi biraz da kendimizin vaktiyle çocuk olduğumuzdandır, denebilir.

Ama ben kendi çocukluğumu ve o yıllardaki durumumuzu düşünürüm hep...

Hiç de sevilecek, geri dönse denilecek yıllar değildi o yıllar.

Evet... O yıllarda çocuk bugünkü sevilen, hatırı sayılan, insan yerine konan yaratık değildi galiba.

Bakın nasıldık.

Evvela kıyafetlerimiz berbattı.

Ben buz gibi soğuk havalarda, hem de ana mektebine, kısa pantolonla gönderildiğimi hatırlarım. Çünkü kısa pantolonlu çocuk, sözde ileri görüşlü aile çocuğu demekti. Bırakın ki, daha tutucu ailelerin çocuklarını da ancak dizlerine kadar kapalı, gene kısa pantolonla gezdirirlerdi.

Giydiğimiz elbiseler de rüküşlük örneğiydi. Bu giysiler iki türlü olurdu. Ya (Fransız özentisinden gelme bir deyimle) maren derlerdi buna. Yani kısa pantolonlu bahriyeli elbisesi giyerdik. Bunun üstelik yakası da açık olurdu. Üstelik göğsümüz bağrımız donardı... Yahut daha ciddi giydirirlerdi beş-altı yaşında yavruları... Tıpkı büyükler gibi sivil elbise, kolalı yaka ve kravat... Ama gene kısa pantolon ve üstüne de lokum kutusunu andıran kırmızı bir fes... Ama bu fes, ne evde, ne okulda, ne yemekte, ne de sıkıştığımız zaman bir an bile başımızdan çıkmazdı.

Bir de şimdiki çocukların rengârenk, rahat mı rahat giysilerini düşünün... Ana sınıfı dedim de, aklıma yılların ana sınıfları geldi. Ben de bir Fransız ana mektebine gitmiştim üç beş ay kadar.

Hem de, **"Ayırır öküzü eşinden"** denen soğuk bir mevsimde ve yukarda anlattığım kılıkta.

Beş on çocuktuk. Evde kalmış, dut kurusu bir matmazel, bizi uzun bir masanın etrafında toplar ve üç saat sorular sorardı. Nasihatler ederdi. Ne şarkı, ne dans, ne de herhangi bir zevkli eğlence. Anlattığı şeyleri tekrar edebilene, çekmeceden bir şekerleme çıkarıp verirdi. Ama bu şefkatli matmazel; yaramazlık yapanı da fena halde döverdi. Ben, çok uslu çocuk olduğum için ancak bir kere dayak yemiştim. O da yaramazlıktan değil. Üç saat oturmaya sabredemediğim ve izin istemeye de çekindiğim için altımı ıslatmaktan...

Ev yaşamımız da tatsızdı. Yasaklarla dolu bir çeşit korkulu rüya...

Büyüklerin önünde konuşmak yasak.

Yemekte konuşmak yasak.

Misafirin yanında konuşmak ayıp...

Sokakta konuşulmaz. Yut dilini otur.

Hadi canım... Tevekkeli dememişler **"eskiye rağbet olsa, bit pazarına nur yağardı"** diye...

Yaşasın yeni günler... Yaşasın yeni çocuklar ve ileride gelecek mutlu kuşaklar.

Dalga Bulmaca

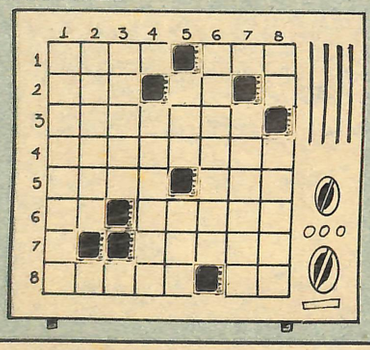

SOLDAN SAĞA:

1- TERSİ, "Bu gidişle bu televizyon ile!... düzelmez arkadaş"- Dallas'ın fıstıklarından biri, 2- Sinemada filmin ortasında ne verilir?- TERSİ, siyah -beyaz TV'de bir renk. 3- Televizyonda sık sık gösterilen bir şey, 4- TRT Merkez Binası nerededir?, 5- TERSİ, gişe rekorları kıran uzun saçlı bir müzikal film-Son günlerde televizyonda çok duyduğumuz bel bükücü bir sözcük, 6- Sonuna "F" gelirse, canımıza okuyan uluslararası para kuruluşu, "Belgesellerde.... ufaklı bir sürü hayvan gösterilir." 7- Geciken programın yaptığı şey, 8-TERSİ, Japonya'da bir hanım türü- Bir bağlantı edatı.

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1- Kötü programlar seyircinin neyine basar?, 2- TERSİ TV'cilerin sık sık kılıf giydirdiği şey, 3- Haydutlu filmlerde çok soyulan bir kuruluş,4- Zahireci ne satar? 5- Televizyona yağan şey- TERSİ, timsahın Tara'yı yediği yer, 6- Sokaktan otomobil geçtiğinde televizyonda oynayan program, 7- TERSİ, Atlantis'ten Gelen Adam, nerede uzun süre kalamaz? 8- İnekçilikle ilgili programda yapılan vokal-Memurun canına kim okur?

CEVAPLAR: Soldan sağa: 1- debe. Pem. 2- Ara. ak. 3- Manzara. 4-Ankara'da 5-rıhtım. Zam. 6-İM. İİH.7- Rötar. 8- Ceyş'a.ki
Yukarıdan Aşağıya: 1- Dsmanna. 2-eramM. 3- Banka. 4- Zahire. 5-kar. İöG.6- Paraşüt. 7-adarak. 8-MÖ.Amir.

TV'nin GEÇMİŞİNE GELECEĞİNE Bakış

SUNDER ERDOĞAN

CİHAN DEMİRCİ

DALGA REKLAM SUNAR

Bütün iş sigara yakmak mı?

makinesinde damping!

16 TANE ALANA 1 KUŞ VERİYORUZ

Çocuk resmi çekerken objektifi gösterip "Şuraya bak, biraz sonra kuş çıkacak" dediğiniz zaman, gerçekten kuş çıkacak...
Bütün çocuklar sizin stüdyoya dolacak, işler çok güzel açılacak...
Fakat kuş, bütün resimlerin üstüne ... zıplayacak!..

"Kuşuna sahip ol!..."

★ KUŞLU Fotoğraf Makineleri
Kuştepe-İstanbul

Yoksa, ithal malı çakmak mı?

Avrupa'dan getirttiğimiz
ŞAK ÇAKMAKLARI
tam 17 kez yanar. Daha sonra patlar!

ŞAK ÇAKMAKLARI

Özel depolu - Hepsi defolu - Birçok renkte
Benzini nerde? - Taşı eksik - Kenarı ezik -
Şahane bir çakmaktır.

ŞAK "Gel burnunu yak"

AL BİR "ZART-TELLA", RAHATLA

BİR DİLİM EKMEK...
VE ÜZERİNE SÜRÜLMÜŞ
ZART-TELLA
Sürekli enerji - Yeterli kalori - Gün boyu zart-zart... (Peklik çeken çocuklara şart...)

Yavrunuzun ferahlamasını istiyorsanız ZART-TELLA yedirin...

ZART-TELLA

ZART-TELLA, kakao yağı, şeker, süt, çimento, mıcır ve kireç kaymağından mamuldür.

"Al bir Zart-Tella... Zart zart salla..."

İşte Yugoslavların tanıtım filminin kaseti

TV'de gargaraya getirilen programın tamamı...
Denizdeki muhabbetin devamı... Bol dalga, bol köpük... İnleme, fısıltı öpücük...

YENGEN VİDEO

TRT'de yengen olmuş bütün sahneleri, siz sayın meraklı seyircilere sunmakla guruldar...

DİKKAT: Her çeşit MİKİ filmi mevcuttur. Kapıyı bir uzun iki kısa çalın.
Parola: "Ahlak Zabıtası"

Hürriet'in bu cumartesi eki güldürü üretim merkezi tarafından hazırlanmıştır

BUDA BİZİM REKLAM

DALGA

Yapım ve Yönetim : Müjdat GEZEN - Kandemir KONDUK
Sunucular : Sadık ŞENDİL - Halit KIVANÇ
Ümit Yaşar OĞUZCAN - Perran KUTMAN
Resim Seçici : Savaş DİNÇEL
Kameramanlar : Kalender - Şunder ERDOĞAN - Kemal CAN
Cihan DEMİRCİ - Veysel ÖKTEM

Işık : Zeynep TABLACI
Yardımcı Yönetmen : Akın YILMAZ
Dekor : Erol BİLEM
Kurgu : Erdoğan SEVGİN

VE BİNLERCE FİGURAN

BU GECEKİ ÖROVİZYONUN ACAİP BİR TARİHÇESİ

YAZIP-ÇİZEN: CİHAN DEMİRCİ

İLK ÖROVİZYON YARIŞMASININ TAŞ DEVRİ'NDE YAPILDIĞINI VE TÜRKİYE'NİN BU YARIŞMADA PUAN OLARAK ÜÇ TAŞ ALDIĞINI, TAŞ PLAKLARDAN VE DİKİLİTAŞ'TAN ÖĞRENİYORUZ...

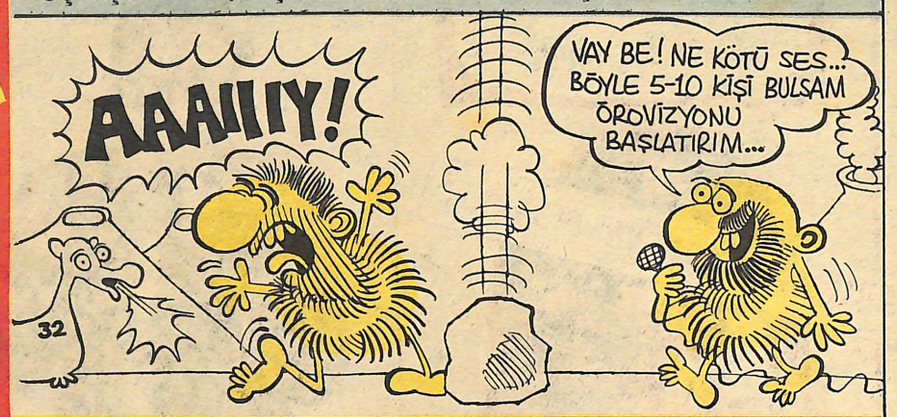

ORHUN YAZITLARINDAN BULUNAN BİR MOZAİKTE, BU İLK YARIŞMADA ÜLKEMİZİ TEMSİL EDEN "TAŞ ÇOCUKLAR"I GÖRMEKTEYİZ (BAKINIZ M.Ö. 526 FİLAN GİBİ)

OSMANLI İMPARATORLUĞU DÖNEMİNDE ÖROVİZYONU ZAPTETTİK AMA ALAMADIK.

VE M.S. 1975 YILINDA SEMİHA YANKI KIZIMIZ, ÜÇ DAKİKA ŞARKI SÖYLEMESİNE RAĞMEN "SENİNLE BİR DAKİKA" DİYORDU...

ALINAN ÜÇ PUAN YETMEMİŞTİ VE ÜÇ SENE ARADAN SONRA BU KEZ NİLÜFER, "SEVİNCE" DEDİ. AMA BATILILAR BUNU DA SEVMEDİ... VE ONLARA SÜPERSTAR AJDA BİLE KAFİ GELMEDİ

1980'DE DE TÜRLÜ DOLAPLAR DÖNÜYOR, "DÖNMEDOLAP" DERECEYE GİREMİYORDU... 1981'DE MUTLU VE BAŞARILIYDIK: ÖROVİZYON'A GİTMEDİK...

HALK, BELKİ 82'DE DE KATILMAYIZ DİYE SEVİNİRKEN, NECO ÇIKIP "HANİ" DİYORDU...

ANCAK, ŞU KISACIK ÖROVİZYON TARİHİMİZİN EN AĞIR YENİLGİSİ 1983'TE GELDİ. ÇETİN ALP'İN "OPERA" İLE SIFIR ALMASI, HALKIMIZA ASGARİ ÜCRETİ VE BİR KİLO ET'İ UNUTTURUVERDİ

AMA, YENİLEN ŞARKICI ÖROVİZYON'A DOYMAZDI. İŞTE, BU GECE YİNE ÖROVİZYON VAR... PEKİ BU HALKIN NE SUÇU VAR? BU KEZ DE "HALAY" ÇEKECEĞİZ... (ŞU MİLLET AZ ÇEKMEDİ BE!...)